

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3001/2018
03.07.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, др Илије Зиндовића и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиле-противтужене АА, ул. ..., коју заступа Милоје Ђуровић, адвокат из ..., ул. ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., ул. ..., ради деобе заједничке имовине, одлучујући о ревизији тужиле-противтужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1678/17 од 01.11.2017. године, у седници већа одржаној 03.07.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле-противтужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1678/17 од 01.11.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 391/16 од 08.11.2016. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени-противтужилац ББ из ... да тужиле-противтуженој АА из ... исплати износ од 3.067,75 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, а на име њеног удела од $\frac{1}{2}$ у стицању средстава за куповину сувласничког удела од $\frac{2}{3}$ на гарсоњери у ... у улици ..., површине ..., на кат. парцели ... уписано у ЗКУЛ ... КО ... у року од 15 дана од дана пријема отправка пресуде под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, обавезан је тужени-противтужилац ББ да тужиле-противтуженој АА преда ... златника, а ове обавезе се може ослободити уколико тужиле исплати износ од 3.202.760,54 динара колико износи њен удео у $\frac{1}{2}$ у стицању средстава за куповину наведених златника, у року од 15 дана од дана пријема отправка пресуде под претњом принудног извршења. Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужени-противтужилац ББ власник са уделом од $\frac{1}{2}$ на приземној згради, викендици површине која се налази на кат. парцели ... површине 19,09 ари као и на наведеном земљишту у истом уделу, а све уписано у ЗКУЛ ... КО Ставом четвртим изреке, утврђено је да је тужени-противтужилац ББ сувласник са уделом од $\frac{1}{4}$ на стамбеној згради која се налази у ... у улици ..., I део, сада ... број ... (као и носилац права коришћења на земљишту на коме се зграда налази површине 07,11 ари, кат. парцела ... уписано у ЗКУЛ ... КО ...) са истим уделом на земљишту. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев туженог-противтужиоца ББ којим је тражио да се утврди да је власник у уделу од 80% на плацу и незавршеној викендици на кат. парцели ... уписана у ЗКУЛ 2466 КО ..., као и на половини незавршене куће у КО ... на

кат. парцели ... површине 07,11 ари уписане у ЗКУЛ ... КО ... са истим уделом на земљишту. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени-противтужилац ББ да тужиљи-противтуженој АА накнади трошкове парничног поступка у износу од 534.750,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1678/17 од 01.11.2017. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље-противтужене и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 391/16 од 08.11.2016. године у ставу првом изреке и у делу става петог изреке којим је одбијен противтужбени захтев туженог-противтужиоца ББ да се утврди да је власник са уделом од 80% на $\frac{1}{2}$ незавршеној кући у ... на кат. парцели бр. ... површине 07,11 ари уписане у ЗКУЛ ... КО ... и са истим уделом на земљишту, а преиначена је иста пресуда у ставу другом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље-противтужене АА из ... којим је тражено да се обавезе тужени-противтужилац ББ из ... да преда тужиљи-противтуженој ... златника с тим да се ове обавезе може ослободити уколико тужиљи-противтуженој исплати износ од 3.202.760,54 динара, колико износи њен удео од $\frac{1}{2}$ у стицању средстава за куповину наведених златника. Преиначено је и решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке Вишег суда у Београду П 391/16 од 08.11.2016. године, тако што је обавезан тужени-противтужилац да тужиљи-противтуженој на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 374.325,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиља-противтужена је благовремено изјавила ревизију, побијајући став два назначене пресуде због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14) и утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Другостепени суд је правилно оценио да је првостепени суд на правилно утврђено чињенично стање у погледу става два изреке погрешно применио материјално право, а што је резултирало правилним преиначењем првостепене пресуде у том делу.

Према утврђеном чињеничном стању, произилази да су тужиља-противтужена и тужени-противтужилац били у брачној заједници која је трајала од закључења брака дана године до јуна године када је брачна заједница фактички прекинута. Брак између њих је разведен дана године. Тужиља-противтужена је рођена године, а тужени-противтужилац године, а у браку је рођено троје деце – два сина и једна ћерка. У почетку брачне заједнице тужиља-противтужена се школовала и није радила. Запослила се 1974. године као ... у ..., а након тога у ... центру где је радила 15 година. У току 1987. године тужиља-противтужена одлази у Канаду са троје деце где је радила као Тужени-противтужилац је у Канаду долазио и посећивао породицу али је наставио да ради у Србији. За време боравка у Канади тужиља-противтужена се бринула о деци и њиховом развоју и школовању. Почетком деведесетих година

тужиља се вратила са децом из Канаде у Србију да би 1992//1993 године се поново вратила у Канаду док је тужени-противтужилац остао у Србији. Тужени-противтужилац је најпре радио у ... у ..., а затим у "..." у ..., а потом као ... и директор на ... у Након повратка из Канаде странке су основале фирму "ВВ" која је била регистрован а туженог, затим ВВ1, регистрован на име тужиље и ВВ2, основана од стране сина странака ГГ и тужиље. У току трајања брачне заједнице, парничне странке су стекле одређену непокретну имовину што је утврђено пресудом Вишег суда у Београду П 391/16 од 08.11.2016. године. У току трајања првостепеног поступка, првостепени суд је утврдио да су тужиља-противтужена и тужени-противтужилац учествовали у стицању заједничке имовине у једнакој квоти са уделима од $\frac{1}{2}$. У току трајања брачне заједнице парничне странке су купиле и ... златника. По наводима тужиље-противтужене исти су остали код туженог-противтужиоца када је она напустила брачну заједницу, а тужени-противтужилац је у току поступка истицао да је тужиља-противтужена те златнике понела са собом да би касније у току 2002. године поднео пријаву да су назначени златници украдени. Није утврђено од кога су наводно златници украдени, па је констатовано да је вођење поступка према НН лицу застарело. Првостепени суд у ставу два изреке је обавезао туженог-противтужиоца да тужиљи-противтуженој, обзиром да је иста учествовала у стицању заједничке имовине са уделом од $\frac{1}{2}$, преда $\frac{1}{2}$ тј. ... златника а да се обавезе може ослободити уколико тужиљи исплати износ од 3.202.760,54 динара колико износи њен удео од $\frac{1}{2}$ у стицању средстава за куповину наведених златника.

Одлучујући о жалби туженог-противтужиоца, другостепени суд је у том делу преиначио пресуду, тако што је одбио као неоснован тужбени захтев тужиље-противтужене да се обавезе тужени-противтужилац да јој преда ... златника односно да се те обавезе може ослободити уколико тужиљи-противтуженој исплати износ од 3.202.760,54 динара. Наиме, другостепени суд разлоге за преиначење првостепене пресуде у ставу два изреке налази у одредби члана 37. Закона о основама својинскоправних односа. У првостепеном поступку јесте утврђено да златници чија се предаја тужбом тражи представљају заједничку имовину. Међутим, примена наведене законске одредбе захтева да је тужени-противтужилац у тренутку закључења главне расправе у поседу златника а не у тренутку престанка брачне заједнице, како то погрешно закључује првостепени суд. Како је током поступка утврђено да су златници украдени по престанку брачне заједнице, да је поднета тужилаштву кривична пријава поводом те крађе, с тим да учинилац кривичног дела није пронађен, а само кривично гоњење је у међувремену застарело, по налажењу вишег суда следи закључак да тужени-противтужилац није у државини златника, те да сходно томе је тужбени захтев тужиље-противтужене за предају златника неоснован.

По оцени Врховног касационог суда, правилно је поступио апелациони суд када је преиначио одлуку првостепеног суда и одбио тужбени захтев тужиље-противтужене као неоснован. Наиме, стоји чињеница да је тужиља тужбеним захтевом тражила предају у државину назначених златника (који захтев је у себи садржавао и алтернативну – исплату од 3.202.760,54 динара), али је чињеница да није доказано да су предметни златници у државину туженог-противтужиоца.

Наиме, правилно је закључио апелациони суд да је првостепени суд погрешно протумачио одредбу члана 37. Закона о основама својинскоправних односа. Да би се

неко обавезао на предају одређене ствари поред тога што се утврди да је лице које тражи предају ствари власник исте, тј. да има правни основ за потраживање да му се ствар преда, мора се утврдити и чињеница да ли је лице од кога се тражи предаја ствари у државини назначене ствари. У овом случају, на основу чињеничног стања произилази да тужила није доказала да се тужени-противтужилац налази у државини тражених златника, па без обзира да ли је подношена кривична пријава или не за крађу назначених златника, првостепени суд није могао усвојити тако постављени тужбени захтев без сигурног утврђења да се предметни златници налазе код туженог-противтужиоца.

Због свега изнетог, Врховни касациони суд налази да су ревизијски разлози у погледу погрешне примене материјалног права неосновани. При свему томе не игра улога ни констатација да предметни златници представљају индивидуално одређене ствари јер основни предуслов за одлучивање о овако постављеном тужбеном захтеву јесте чињеница да се несумњиво мора утврдити да се тужени-противтужилац налази у поседу предметних златника, а што тужила-противтужена у току поступка није доказала.

Из наведених разлога, применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић